

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Αμείλικτοι οι δανειστές καταστρέφουν μικρές επιχειρήσεις και επαγγελματίες

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΓΚΟΦ ΟΥΪΤΛΑΜ;

Στις λίγες μέρες που βρίσκομαι στην πατρίδα έχω μιλήσει με πολλούς γνωστούς και άγνωστους για την οικονομική κρίση και για το πολιτικό σκηνικό. Μίλησα με γκαρσόνια, με ταξιτζήδες, με συνταξιодιώτες, με καταστηματάρχες και υπαλλήλους, ακόμη και με τον κουρέα, ενώ όταν έχω τον καιρό παρακολουθώ στην τηλεόραση τις συνεδριάσεις της Βουλής και επιτροπών της. Συμπέρασμα; Γενική απογοήτευση και καμιά ελπίδα για το άμεσο -τουλάχιστον- μέλλον.

Ασφαλώς δεν πέσατε έκπληκτοι από τις καρέκλες σας, ούτε εγώ, όμως επιβεβαιώνεται το γεγονός ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων υποφέρει από τις συνέπειες των μέτρων λιτότητας που επέβαλαν οι δανειστές, αλλά και των Ελλήνων παλιανθρώπων που εκμεταλλεύονται την κατάσταση.

Αμείλικτοι οι δανειστές της πατρίδας μας, με επικεφαλής τον διαβόητο Σόιμπλε και την ανυποχώρητη Λαγκάρντ, επέβαλαν μέτρα που απέτυχαν να φέρουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, ενώ κατέστρεψαν την οικονομία της Ελλάδας, όπως έχουν ομολογήσει οι ίδιοι οι ένοχοι, αλλά συνεχίζουν τη σκληρότητά τους.

Ασφαλώς όταν δανείζεσαι πρέπει να εξοφλήσεις το χρέος σου και οι Έλληνες χρωστούν κάπου 350 δις ευρώ, ή ας πούμε \$500 δις. Το πώς και γιατί οι Έλληνες πολιτικοί υπερχρέωσαν το έθνος μας είναι άλλη ιστορία, εκείνο που έχει σημασία είναι τα καταστρεπτικά μέτρα λιτότητας.

Λένε -για παράδειγμα- οι εξυπνάκτρες δανειστές ότι το ΦΠΑ πρέπει να αυξηθεί μέχρι 24% και... μειώνονται, αντί ν' αυξηθούν, οι εισπράξεις. Γιατί; Ας ακούσουμε έναν μικροεπιχειρηματία:

«Από τη στιγμή που το ΦΠΑ στα προϊόντα που πουλώ αυξήθηκε στο 24% μειώθηκε ο τζίρος μου και μάλλον θα κλείσω το μαγαζί, γιατί δεν μπορώ να πληρώσω το ΦΠΑ που εισπράττω. Όταν

πρέπει να πληρώσω το ενοίκιο, τον ηλεκτρισμό, τις ασφάλειες και άλλα έξοδα του μαγαζιού, αλλά και να ζήσει έστω φτωχικά η οικογένειά μου, τί θα κάνω; Ή δεν θα δίνω αποδείξεις στους πελάτες μου, ή δεν θα επιστρέφω το ΦΠΑ στο κράτος. Δεν είμαι κλέφτης, ούτε φοροφυγάς, αυτοί με αναγκάζουν να γίνω για να μην πεινάσουν τα παιδιά μου...». Ας ακούσουμε και τον κουρέα που γνώρισα το 2010 όταν άνοιξε το μοντέρνο κουρείο του και χρέωνε τότε 10 ευρώ για το κούρεμα, όσα και σήμερα ύστερα από έξι χρόνια.

«Το 2010 έκανα το πιο φθινό κούρεμα στη γειτονιά με 10 ευρώ και σήμερα είμαι ο πιο ακριβός με τα ίδια χρήματα, επειδή υπάρχουν ανταγωνιστές που χρεώνουν μόνο 5 ευρώ. Ομως, από τα 10 ευρώ που θα πληρώσεις εγώ θα εισπράξω μόνο τα 7,60 και από αυτά θα πληρώσω όλα τα έξοδα του κουρείου, αλλά και φόρους. Πληρώνω τα δημοτικά και τί μου προσφέρει ο δήμος; Τα πεζοδρόμια όχι μόνο βρωμούν αλλά είναι και επικίνδυνα. Ένας γείτονας έπεσε και έσπασε τη «λεκάνη» του. Πληρώνω φόρο εισοδήματος, πληρώνω το ταμείο για τη σύνταξη μου ενώ δεν είναι σίγουρο αν θα εισπράξω σύνταξη όταν γεράσω. Έχω ένα αγοράκι και δεν μπορώ να εξασφαλίσω το μέλλον του», μου λέει ο κουρέας.

Ν' αρχίσω να γράφω για τους συνταξιούχους των 300 ευρώ, για τους συκοφαντημένους νέους που δουλεύουν για ψίχουλα χωρίς ασφάλιση, για τους εργαζόμενους που είδαν το μισθό τους να μειώνεται σε... χαρτζιλίκι;

Φυσικά, στην Αυστραλία πολλοί πιστεύουν ότι για όλα αυτά φταίει ο... Τσίπρας. Σαν να μην υπήρξαν ο Σημίτης, ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Κώστας Καραμανλής, ο Παπαδήμος, ο Σαμαράς με τους συνεργάτες τους που κατέστρεψαν τη χώρα όταν ο Αλέξης Τσίπρας άρχισε τη μαθητεία του στην πολιτική.

Σαν να μην υπήρχαν δύο φρικτά μνημό-

νια, πριν ο Τσίπρας υπογράψει το τρίτο, σαν να μην είχαν γίνει 11 μειώσεις στις συντάξεις πριν τις μειώσεις και ο Τσίπρας, σαν να μην είχε αυξηθεί η ανεργία στο 30% πριν γίνει πρωθυπουργός ο Τσίπρας, σαν να μην λιποθυμούσαν τα παιδάκια από την πείνα όταν κυβερνούσαν ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία και σαν να μην είχαν αυτοκτονήσει περισσότεροι από 4000 την ίδια εποχή. Σαν να μην έχουν δανειστεί 400 εκατομμύρια ευρώ Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ για το γάμο του Καραγκιόζη που θα πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος...

Δεν θα κάνω το δικηγόρο του Τσίπρα γιατί κι' αυτός έδωσε υποσχέσεις που δεν μπόρεσε να τηρήσει και δημιούργησε φρούδες ελπίδες σε έναν τρομαγμένο λαό. Ο Τσίπρας, όμως, αντιμετωπίζει μεγάλα διλήμματα που ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος ούτε είχαν καν σκεφτεί. Από τη μια ο λαός διαμαρτύρεται για τα σκληρά μέτρα λιτότητας που επέβαλαν οι δανειστές και από την άλλη θέλει να παραμείνει στην Ευρώπη και στο ευρώ. Ο Τσίπρας αντιμετωπίζει αντιπολίτευση και μέσα στο κόμμα του που δεν μπορεί ν' αγνοήσει, επειδή έχει ανάγκη όλες τις ψήφους τους μέσα στη Βουλή, ακόμη και του Καμμένου... Πολλοί βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και υπουργοί ακόμη δεν έχουν καταλάβει πως ο λαός δεν ψήφισε αριστερή κυβέρνηση, αλλά ήθελε ν' απαλλαχθεί από τον δικομματισμό και τη λαμογία της διαπλοκής.

Ομως, και ο Τσίπρας δημιούργησε προβλήματα, επειδή αυτός και κάποιοι υπουργοί του βιάζονται να επιβάλουν δομικές οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές που τρώμαξαν το πανίσχυρο κατεστημένο στην Ελλάδα: Την Εκκλησία, το δικαστικό σώμα, τους τραπεζίτες και τους βιομπχανούς, οι οποίοι με την βοήθεια των πωλημένων και χρεοκοπημένων ΜΜΕ διεξάγουν αμείλικτο πόλεμο εναντίον της κυβέρνησης.

Εγώ θα έλεγα ότι ο Τσίπρας μοιάζει με τον Γκοφ Ουίτλαμ και αν δεν «δουλέ-

ψει» ο προσφατος ανασχηματισμός της κυβέρνησής του, δεν αποκλείω καθόλου την πιθανότητα να έχει το ίδιο θλιβερό πολιτικό τέλος.

Ο Ουίτλαμ ήταν γίγαντας της πολιτικής στην Αυστραλία, άνθρωπος με αρχές, έντιμος και με οράματα για τη χώρα του. Οπως ο Μπομπ Μέντζις, έστω με κάποια επιείκεια, όμως ο Μέντζις παρέμεινε στην εξουσία μέχρι που ο ίδιος αποφάσισε να αποχωρήσει, ενώ ο Γκοφ διώχτηκε κακήν κακώς από το τρομαγμένο κατεστημένο.

Στο μικρό διάστημα που κυβέρνησε την χώρα πήρε ριζοσπαστικές αποφάσεις για Μέντιμπανκ, δωρεάν πανεπιστήμια, 38ωρο, 17% επιπλέον στο μισθό για τις επίσιμες διακοπές, τέλος στην επιστροφή για το Βιετνάμ, δημιουργία καλών σχέσεων με την Κίνα κλπ., ενώ είχε αρχίσει τη συζήτηση για την εξαγορά του εθνικού «χωραφιού» από τα μονοπώλια, δηλαδή τις εθνοκοποιήσεις.

Με όλα αυτά είχε τρομάξει τις τράπεζες και τις ασφαλιστικές εταιρείες, είχε τρομάξει τους μεγαλοεπιχειρηματίες, είχε τρομάξει τα μονοπώλια και είχε εκνευρίσει τον πρώην σύμμαχο, Ρούπερτ Μέρντοκ, επειδή αρνήθηκε να του κάνει τα κατήρια. Το πολιτικό τέλος του Γκοφ είναι γνωστό σαν μαύρη κληίδα στη λειτουργία της δημοκρατίας στην Αυστραλία.

Το τέλος του Τσίπρα δεν το ξέρουμε ακόμη επειδή οι συγκυρίες είναι πολύ διαφορετικές, αλλά και αυτός -όπως ο Γκοφ Ουίτλαμ- θέλει ν' αλλάξει την Ελλάδα μέχρι αύριο το πρωί και ν' αποδείξει πως μπορεί να το κάνει χωρίς επανάσταση του προλεταριάτου. Οπως υπομονετικά περιμένουν και θα περιμένουν και θα περιμένουν αυτοί που ψηφίζουν ΚΚΕ. Το στοίχημα είναι αν θα το πετύχει μέχρι τις επόμενες εκλογές...

Αύριο ψηφίζουμε τη Σοφία μας

Εστω και 24 ώρες μακριά από την Αυστραλία παρακολουθώ την προεκλογική εκστρατεία της Σοφίας Κώτση για να «μετακομίσει» από την Ανω στην Κάτω Βουλή στο πολιτειακό Κοινοβούλιο, κερδίζοντας τη βουλευτική έδρα Καντερμπέρι στις αυριανές εκλογές.

Πρόκειται για ένα σημαντικό άλμα στην πολιτική σταδιοδρομία της Σοφίας «μας», που έχει κερδίσει τις καρδιές της ελληνικής παροικίας με την ευγένειά της, τη σεμνότητα, τη συνέπεια στις υποχρεώσεις της

και το αδιάπτωτο ενδιαφέρον της για τον Ελληνισμό. Γενικότερα, η Σοφία Κώτση είναι από τα πιο δραστήρια στελέχη που διαθέτει σήμερα το πολιτειακό Εργατικό Κόμμα, αφοσιωμένη στις παραδοσιακές αρχές και στόχους του ιστορικού Κόμματος που υπηρετεί.

Η εργασιομανής και ακούραστη, Σοφία Κώτση, πρωταγωνιστεί με την πλούσια δράση της στην ευρύτερη κοινωνία της ΝΝΟ, στις προσπάθειες για την επιστροφή των Εργατικών στα κυβερνητικά έδρανα της Βουλής και ασφαλώς θα πρωταγωνιστήσει σε

μία Εργατική κυβέρνηση.

Εμείς θα της ευχηθούμε καλή επιτυχία στις αυριανές εκλογές, γιατί καλύτερο εκπρόσωπό τους στο Κοινοβούλιο δεν πρόκειται να βρουν οι ψηφοφόροι του Καντερμπέρι, όσο μακριά και αν ψάξουν!

Καλό!

«Δεν έχω λεφτά ούτε να πάω την κάτω βόλτα!»

Ακόμη ένα:

Η ελληνίδα μάνα μεγαλώνει το γιο που ποτέ δεν θα ήθελε για άντρα της...